

Mál nr. 204/2018**M og
váttryggingafélagið V vegna slysatryggingar ökumanns bifreiðarinnar A
og sjúkra- og slysatryggingar.****„Hugtakið notkun“ í skilningi umferðarlaga og sönnun tjónsatviks og orsakatengsla
vegna atviks 25. mars 2015.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttakið 19.6.2018, ásamt fylgiskjölum.

Tölvupóstur V, dags. 2.7.2018, ásamt afriti af tölvupósti V til þáverandi lögmans M dags. 10.7.2017 afriti tölvupósts þess lögmans til V dags. 21.3.2016.

Málsatvik.

M kveðst í málskoti, hafa fallið úr vörubifreiðinni A „...þegar hann festi hægri fót í efri tröppu (fótstigi) sem lá utan á bifreiðinni.“ M kveðst hafa borið fyrir sig hendurnar þegar hann féll, hrufflast og fengið högg á vinstri öxl. Í málinu liggur fyrir yfirlýsing frá nafngreindum einstaklingi dags. 21. mars 2016 þar sem kemur fram að M hafi komið inn á skrifstofu þar sem sá var og hafi þá verið „... nokkuð drullugur og skrámaður á báðum höndum þannig úr blæddi.“ Einnig kemur fram að M hafi sagst hafa hrasað og fallið til jarðar þegar hann var „... að stíga út úr vöruflutningabifreið sinni...“.

M telur í fyrsta lagi að hann hafi hlotið líkamstjón við fallið sem rekja megi til þess að hann sem ökumaður bifreiðarinnar DS 528 hafi við stjórn hennar hlotið líkamstjón sem rekja megi til notkunar bifreiðarinnar í skilningi 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Einnig telur M að sýnt sé að tjónsatvikið sé skyndilegur og utanaðkomandi atburður í skilningi gildissviðs slysa- og sjúkratryggingar. M fór til læknis í janúar 2016 og lýsti atvikum með sambærilegum hætti og kemur fram í fyrrnefndri yfirlýsingu dags. 21. mars 2016 og hann krefst viðurkenningu á bótaskyldu úr báðum váttryggingum vegna líkamstjóns sem hann rekur til atviksins 25. mars 2015 og vísar til þess að ekki sé að finna aðrar skýringar á því í framlögðum gögnum um heilsufarssögu hans.

V telur í fyrsta lagi að atvik málsins verði ekki rakin til sérstakra hættueiginleika bifreiðarinnar DS 528 og því ekki til notkunar hennar í skilningi 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga með vísan til dómafordæma. Einnig vísar V til þess að í ljósi þess að M hafi ekki leitað til læknis vegna atvika 25. mars 2015 fyrr en í janúar 2016, eins og kemur fram í læknisvottorði, þá sé ósannað að þau atvik hafi leitt til líkamstjóns þess sem M kveðst hafa orðið fyrir og sönnunarbyrði um það hvíli á M.

Álit.

Í málinu er í fyrsta lagi ágreiningur um hvort atvik sem M lýsir þannig að hann hafi hrasað í fótstigi á leið úr stýrishúsi bifreiðar sé hluti af notkun bifreiðar í skilningi 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga. Gildissvið slysatryggingar ökumanns í skilningi skv. 92. gr. umferðarlaga afmarkast af því að hann sé við stjórn ökutækis og líkamstjón hans sé hægt að rekja til notkunar hennar. Ekki er annað að sjá af gögnum málsins en að M hafi verið ökumaður í greint sinn og á tilvísun til slysatryggingar 92. gr. umferðarlaga því við frekar en ábyrgðartryggingar 91. gr. hennar. Þegar litið er hins vegar til hugtaksskilyrði beggja bótareglna sem er notkun í skilningi 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga þá verður ekki séð að tjónsatvik það sem M lýsir hafi orðið í beinum tengslum við notkun ökutækis, þ.e. hægt að rekja til sérstakra hættueiginleika ökutækisins sem ökutækis eða sérstaks nauðsynlegs búnaðar hennar sem ökutækis. M getur því ekki gert kröfu um bætur úr slysatryggingu ökumanns hjá V.

Hvað varðar slysa- og sjúkratryggingu verður að líta til þess að gildissvið hennar er afmarkað með því að váttryggður hljóti meiddli á líkama vegna skyndilegs, utanaðkomandi atburðar, sbr. orðalag 4. gr. váttryggingarskilmála: „*Félagið greiðir bætur vegna slyss er váttryggður verður fyrir eins og segir í váttryggingarskilmálum þessum. Með orðinu "slys" er hér átt við skyndilegan utanaðkomandi atburð sem veldur meiðslum á líkama váttryggðs og gerist án vilja hans. Við meiðsl á útlimum er þess þó eingöngu krafist að um skyndilegan atburð sé að ræða sem veldur meiðslum á líkama váttryggðs og gerist án vilja hans.*“ Af frásögn M sem fær með einhverjum hætti stoð í yfirlýsingu dags. 21. mars

2016 er hægt að leiða líkur að því að hann hafi fallið þann 25. mars 2015. Þegar kemur hins vegar að því að meta hvort það fall hafi leitt til líkamstjóns verður að líta til þess að M ber sönnunarbyrði um að það megi rekja þau meiðsli sem hann á við að stríða í dag megi rekja til umrædds atviks. M leitað fyrst til læknis í janúar 2016 eða nær 10 mánuðum eftir títtnefnt atvik. Verður sá vafi sem þess vegna er um orsakatengsl túlkaður M í óhag vegna áðurnefndrar sönnunarbyrði. Í ljósi þeirra gagna sem liggja fyrir nefndinni verður ekki talið sannað að M hafi hlotið líkamstjón í vegna atvika sem falla undir gildissvið slysa- og sjúkratryggingar hjá V.

Niðurstaða.

M á hvorki rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns bifreiðarinnar A né sjúkra- og slysatryggingar hjá V.

Reykjavík, 14. ágúst 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Jón Magnússon lögm.